

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/253/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114217849
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114217849.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti odporcovi: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., Ž. XX, v konaní o zaplatenie 1.392,81 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 60 Eur **z a s t a v u j e** .

II. Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.207,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.207,99 Eur od 31.7.2014 do zaplatenia, a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 45,99 Eur titulom súdneho poplatku, a to všetko v mesačných splátkach po 100 eur zročných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu, so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich.

III. Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu istiny 1.392,81 Eur, sumu nezaplatených úrokov 107,20 Eur, sumu nezaplatených sankčných poplatkov 7,40 Eur, úroky vo výške 19,90 % ročne zo sumy istiny od 31.7.2014 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov od 31.7.2014 do zaplatenia, poplatky za upomienky 60 Eur a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že s odporcom uzavrel dňa 18.12.2013 úverovú zmluvu č. 95791, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur na odporcom určený účet. Odporca sa zaviazal splatiť úver a úroky v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 14.12.2015. Odporca po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 8.7.2014 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 30.7.2014. Napriek výzve odporca úver nesplatil.

Na výzvu súdu navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 18.3.2015 uviedol prehľad úhrad vykonaných odporcom, a to dňa 14.1.2014 v sume 20,10 Eur, dňa 23.1.2014 v sume 71,22 Eur, dňa 14.2.2014 v sume 4,38 eur, dňa 20.3.2014 v sume 96,31 Eur. Upresnil, že navrhovateľ z týchto úhrad na istinu započítal sumu 107,19 Eur. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátky vo výške 51,95 Eur zročnej dňa 14.3.2014, splátky vo výške 76,32 Eur zročnej dňa 14.4.2014, splátky vo výške 76,32 Eur zročnej dňa 14.5.2014, splátky vo výške 76,32 Eur zročnej dňa 16.6.2014. Ďalej navrhovateľ vysvetlil výpočet úrokov vyčíslených na sumu 107,20 Eur. Sankčné poplatky predstavujú úrok z omeškania vo výške 7,40 Eur, ktorý bol vyčíslený pri sadzbe 5% ročne z nesplatených splátok za obdobie odo dňa ich zročnosti do spísania návrhu na začatie konania 31.7.2014 a požadoval úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 1.392,81 Eur a nezaplatených úrokov od 31.7.2014 do zaplatenia. Navrhovateľ

vzal návrh späť v časti poplatkov za upomienky vo výške 60 Eur. Po čiastočnom späťvzatí a upresnení návrhu sa teda navrhovateľ domáhal zaplata sumy istiny 1.392,81 Eur, sumy nezaplatených úrokov 107,20 Eur, sumy nezaplatených úrokov z omeškania 7,40 Eur, úrokov vo výške 19,90 % ročne zo sumy istiny 1.392,81 Eur od 31.7.2014 do zaplata, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 1.392,81 Eur a nezaplatených úrokov od 31.7.2014 do zaplata.

Odporca sa k návrhu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 13.7.2015, súdu doručeným dňa 16.7.2015. Uviedol v ňom, že uplatnenú peňažnú pohľadávku by dokázal zaplatiť len v splátkach po 130 Eur mesačne.

Na nariadený termín pojednávania sa nedostavili navrhovateľ, ktorý bol riadne a včas predvolaný, neprítomnosť ospravedlnil v písomnom podaní zo dňa 15.10.2015, nežiadal odročiť pojednávanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že boli splnené podmienky ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením návrhu na začatie konania, výpisu z účtu, výpisu z hlavnej knihy Prima banky, úverovej zmluvy č. 95791 zo dňa 18.12.2013, výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 8.7.2014, všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa, písomného podania navrhovateľa zo dňa 18.3.2015 vrátane prehľadu úhrad, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 13.7.2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 18.12.2013 uzavreli účastníci úverovú zmluvu č. 95791, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 1.500,- Eur. Odporca sa zaviazal splatiť úver a úroky v pravidelných 24 mesačných anuitných splátkach po 76,32 Eur, zročných vždy do 14. dňa v mesiaci, so zročnosťou prvej splátky 14.1.2014 a zročnosťou poslednej splátky 14.12.2015. Poplatok za poskytnutie úveru bol určený v sume 100 eur. Úroková sadzba je uvedená ako pevná vo výške 19,90 %, ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 31,35%, priemerná hodnota RPMN vo výške 45,94%. Ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom), bola v zmluve uvedená suma 1.931,68 Eur. V zmluve nie je uvedené, koľko z každej jednotlivkej splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky.

Z výpisu z účtu odporcu vyplýva, že navrhovateľ vyplatil odporcovi dňa 18.12.2013 po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru 100 Eur úver v sume 1.400 Eur.

Listom zo dňa 8.7.2014 navrhovateľ odporcu vyzval na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 30.7.2014, pretože odporca napriek opakovaným výzvam navrhovateľa neplnil podmienky úverovej zmluvy.

Odporca na pojednávaní potvrdil, že si od navrhovateľa vzal úver na základe zmluvy, ktorú priložil navrhovateľ k návrhu. Úver odporca použil na vyplatenie skorších dlhov. Zaplatil asi prvé tri splátky úveru, teda uhradil celkovú sumu vo výške ako vyplýva z písomného podania navrhovateľa. Odporca prestal úver splácať z dôvodu, že odišiel na starobný dôchodok a nemal dostatočný príjem na mesačné splátky úveru. V súčasnosti odporca poberá starobný dôchodok vo výške 405 Eur mesačne a má príjem z občasných brigád vo výške 400 až 500 Eur mesačne. Odporca je nemajetný, býva u syna, ktorému na bývanie dáva 50 až 100 eur mesačne. Odporca spláca po 80 Eur mesačne úver nebankovej spoločnosti, ktorý si vzal do výšky 860 eur, pričom doplatiť je potrebné ešte sumu 160 eur. Z uvedených dôvodov žiadal odporca, aby mu súd povolil splácať predmetný dlh v mesačných splátkach po 100 eur zročných vždy do 25.dňa v mesiaci, pretože dlh nie je schopný vyrovať jednou platbou.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa

zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „Občiansky zákonník“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 18.12.2013 bola medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odporca obsah zmluvy a úverových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ vzorový text zmluvy, úverových zmluvných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Odporcovi poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže odporcovi bol úver poskytnutý na jeho osobnú potrebu, použil ho na vyplatenie skorších dlhov a navrhovateľ úver poskytol ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože navrhovateľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a odporcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a dopad uvedených právnych predpisov naň nespochybňoval ani navrhovateľ.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.5.2014, bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na text citovaného ustanovenia je za použitia gramatického výkladu zrejmé, že ide o právnu normu procesnej povahy, ktorá neobsahuje

prechodné ustanovenia a keďže bola účinná v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ju musel použiť. Preskúmaním listín mal súd za to, že nárok nemôže byť premlčaný, pretože 3ročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka neuplynula pred podaním návrhu, keďže prvá splátka úveru bola zročná 14.1.2014, od nasledujúceho dňa mohla najskôr začať plynúť trojročná premlčacia doba, a pred jej uplynutím navrhovateľ návrh podal na súd dňa 4.8.2014.

Bolo preukázané, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou viac ako dvoch splátok úveru. V dôsledku takéhoto porušenia záväzku zo zmluvy navrhovateľovi vzniklo voči odporcovi právo žiadať splatenie celého čerpaného úveru v zmysle čl. 4 bod 4.2.1 úverovej zmluvy. Navrhovateľ toto právo využil a odporcu vyzval listom zo dňa 8.7.2014, aby do 30.7.2014 uhradil zostávajúcu časť úveru.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala v písomnej forme prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedená iba výška, počet a termíny anuitnej splátky, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Literu zákona v tomto smere nenapĺňa ani ustanovenie čl. 2 bod 2.3 úverovej zmluvy, podľa ktorého je klient oprávnený kedykoľvek počas trvania zmluvy vyžiadať od banky výpis z úverového účtu formou amortizačnej tabuľky. Zákon totiž jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Preto neobstojí, ak tieto náležitosti môžu byť poskytnuté až dodatočne na základe žiadosti spotrebiteľa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014, sp. zn. 6Co/523/2014).

Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v písomnej zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľovi proti odporcovi nevzniklo právo na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov /poplatky za upomienky, poplatok za poskytnutie úveru/, ktoré boli v zmluve dojednané a ani čiastočné úhrady odporcu nebol navrhovateľ oprávnený započítať na tieto nároky. Z výpisu z účtu bolo preukázané, že navrhovateľ zo sumy úveru 1.500 Eur strhol poplatok za poskytnutie úveru 100 Eur, na ktorý nemal právo a v skutočnosti dňa 18.12.2013 vyplatil odporcovi čiastku 1.400 Eur. Odporcovi boli tak reálne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.400 Eur, pričom podľa prehľadu splátok a úhrad obsiahnutého v písomnom podaní navrhovateľa zo dňa 18.3.2015, ktorý odporca nespochybňoval bolo preukázané, že odporca uhradil navrhovateľovi titulom úveru celkovú sumu 192,01 Eur, ktorú započítal súd na istinu úveru 1.400 Eur. Odporca má teda nesplnenú zmluvnú povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.207,99 Eur (1.400 Eur - 192,01 Eur).

Celá istina úveru sa stala splatnou na základe výzvy navrhovateľa dňa 8.7.2014, ktorou odporcu vyzval na úhradu celého zostatku úveru do 30.7.2014 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 31.7.2014 je odporca v omeškani, a preto od tohto dňa patrí navrhovateľovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania patrí navrhovateľovi v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. V prvý deň omeškania odporcu bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,15 %, a preto by navrhovateľovi patril úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne. Navrhovateľ si však uplatnil túto sankciu iba vo výške 5 % ročne, v ktorej výške mu súd úrok z omeškania zo sumy 1.207,99 Eur priznal, keďže ho nemôže priznať nad rámec návrhu. Navrhovateľovi patrí aj úrok z omeškania zo splátok, ktorých zročnosť nastala pred dňom splatnosti celého úveru, a s ktorými sa odporca dostal do omeškania, a to od prvého dňa po zročnosti omeškaných splátok až do spísania návrhu. Takto bol úrok z omeškania navrhovateľom vyčíslený v sume 7,40 Eur, a to sadzbou 5 % ročne, ktorá nepresahuje zákonnú výšku úrokov z omeškania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil v späťvzatej časti 60 Eur a za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov zaviazal odporcu, aby zaplatil navrhovateľovi peňažný dlh v sume 1.207,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.207,99 Eur od 31.7.2014 do zaplattenia a vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplattenia spolu sumy 1.567,41 Eur, súd jeho návrhu vyhovel v časti o zaplattenie sumy 1.215,39 Eur (1.207,99 Eur + 7,40 Eur), čo predstavuje úspech navrhovateľa v rozsahu 77,54% z návrhom uplatnenej sumy, súd konanie zastavil v časti o zaplattenie 60 Eur, v ktorej časti navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania a súd návrh zamietol vo zvyšnej časti, teda nepriznaná suma, v ktorej časti nemá navrhovateľ právo na náhradu trov konania spolu predstavuje 22,46% z návrhom uplatnenej sumy. Prevažne úspešný navrhovateľ má potom podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p. právo proti odporcovi na náhradu trov konania v rozsahu 55,08% /77,54% - 22,46%/ z celkových trov konania. Trovy konania navrhovateľa sa skladajú zo súdneho poplatku za návrh 83,50 Eur, z ktorého 55,08% predstavuje 45,99 Eur. Súd zaviazal odporcu, aby navrhovateľovi nahradil tieto trovy konania.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporcovi na jeho žiadosť dlh splácať v mesačných splátkach po 100 Eur za podmienok uvedených vo výroku rozsudku. Prihliadol na osobné, majetkové a príjmové pomery odporcu, ktorý je nemajetný, poberá starobný dôchodok 405 Eur mesačne, a má občasný príjem z brigád, býva u syna, ktorému za bývanie hradí 50 až 80 eur mesačne, spláca po 80 Eur úver nebankovej spoločnosti, a preto nie je schopný dlh uhradiť jednorazovo, prípadne vo vyšších splátkach. Za takéhoto splátkového kalendára bude istina dlhu vyrovnaná v 13 mesačných splátkach, čo je primeraná doba na plnenie. Navrhovateľ je peňažným ústavom, ktorý poskytuje bankové úvery spotrebiteľom za odplatu, a zo spisu nevyplýva, žeby bol odkázaný na splnenie dlhu v kratšej dobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.